

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 475/2014
27.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Соње Павловић, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног О.Т., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези са ставом 1 Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Т., адвоката Д.П. из Н.Б., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 60/13 од 11.02.2014. године и К. бр. 60/13, Кв.бр. 773/14 од 11.03.2014.године, у седници већа одржаној дана 27.05.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Т., адвоката Д.П., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 60/13 од 11.02.2014.године и К. бр. 60/13, Кв.бр. 773/14 од 11.03.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 60/13 од 11.02.2014.године адвокату Д.П., браниоцу по службеној дужности окр. О.Т., додељују се трошкови кривичног поступка у износу од 255.750,00 динара, који износ се има исплатити из буџетских средстава суда на текући рачун адвоката Д.П. број ... код банка I. а.д. Б.

Решењем Вишег суда у Београду К.бр. 60/13, Кв.бр.773/14 од 11.03.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окр. О.Т., адвоката Д.П., изјављена против решења тог суда К.60/13 од 11.02.2014. године.

Бранилац окр. О.Т., адвокат Д.П., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде законика приликом доношења одлуке о трошковима поступка браниоца по службеној дужности, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целости решења Вишег суда у Београду К.60/13 од 11.02.2014. године и К.бр.60/13, Кв.бр. 773/14 од 11.03.2014.године и предмет врати на поновну одлуку или да наведена решења преиначи у смислу навода из захтева за заштиту законитости. .

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. О.Т. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. О.Т., адвоката Д.П, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима повређен кривични закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 23. став 1. и 3. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 24/12), јер је износ награде и накнаде трошкова браниоца за одбрану окривљеног по службеној дужности, који браниоцу припада у смислу члана 23. став 1. Закона о адвокатури у пуном износу предвиђеном важећом Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/12), умањен за 50% иако у време доношења првостепеног решења надлежни министар није донео подзаконски акт у смислу члана 23. став 3. важећег Закона о адвокатури, који регулише начин обрачуна награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Правилником о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности („Службени гласник РС“ бр. 2/04, 32/04, 8/05, 10/06, 53/06 и 104/06) који је био на снази у време доношења побијаног првостепеног решења којим је одлучено о трошковима кривичног поступка, односно све док није стављен ван снаге одредбом члана 2. Правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности („Службени гласник РС“ бр. 23/14), прописано је да адвокат који је постављен за браниоца по службеној дужности у кривичном поступку има право на новчану награду у износу од 50% од награде предвиђене Тарифом Адвокатске коморе која се примењује у седишту суда који је одредио одбрану по службеној дужности. Како Закон о адвокатури у прелазним и завршним одредбама не садржи одредбу која се односи на престанак важења Правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности, који је био на снази у време доношења и ступања на снагу Закона о адвокатури, а важење поменутог Правилника није временски ограничено, већ је исти стављен ван снаге доношењем новог Правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности, то је првостепени суд правилно поступио када је износ награде браниоца окривљеног утврђен применом адвокатске тарифе важеће у време одлучивања, умањио за 50 %.

У време када је донето другостепено решење (Кв.бр.773/14) тачније дана 11.03.2014.године, на снагу је ступио Правилник од 26.02.2014.године („Службени гласник РС“ бр. 23/2014), који на исти начин прописује висину новчане награде браниоца у износу од 50% од награде предвиђене Тарифом.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. О.Т., Врховни касациони суд је, на основу члана 490. и члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.